

Lensmannsbladet

= POLITILEDEREN

NR.5 • 2010 • ÅRGANG 113

AV INNHOLDET

- Nytt
 Lensmannskontor s. 4
- KRÅD 30 år s. 8
- Gjest: Per Sandberg s. 10
- Vold i nære
 relasjoner s. 20

= NORGES POLITILEDERLAG

LEDEREN

Budsjettet 2011

Forslaget til budsjett for 2011 er på 12,163 milliarder kroner til politi og påtalemyndighet.

- Det er en økning på 547 millioner i forhold til 2010.
- Lønns- og prisveksten er på 378 millioner.
- Opptak politihøgskolen, lønn til studentene både de som gikk ut i år og de som går ut neste år med kr 177,6 millioner.
- Styrking av PST med kr 20 millioner.
- Tvangsmessig utsending av personer som har ulovlig opphold kr 70 millioner.

Vi er god fornøyd med satsningen på utdanningen ved Politihøgskolen og at studentene i 2010 og 2011 er sikret jobb. Det er en styrking av politikraft.

Men legger vi sammen lønns- og prisvekst med de øremerkede tiltakene får vi til sammen 646 millioner kroner. På grunn av at arbeidsoppgaver blir frigjort sentralt er det opplyst at en der vil spare 100 millioner kroner i 2011. Vi ser at det er lite eller ingen frie midler til investeringer eller utskiftninger. Det som bekymrer Norges Politilederslag mest ved budsjettet er at de nødvendige investeringene til IKT anslått til ca 250 millioner kroner blir belastet driftsbudsjettene til politidistriktene. Det fører til stramme budsjetter også i 2011.

Investeringer til IKT i politi- og lensmannsetaten bør være ekstra budsjettmidler, som er vanlig i andre statlige etater.

En må ta direktøren for Politiets Data- og materielltjeneste, Lars Bøhler, på alvor når han i VG den 25.10. d.å. sier om IKT situasjonen: «Vi pusser opp i andre etasjer, mens det brenner i første. Vi har slukket branner så godt vi kan og leverer tjenester med høy risiko og stor grad av sårbarhet. Det har jeg signalisert i mange år. Det er ingen overraskelse for noen.»

Resultatreformen

Politidirektør Ingelin Killengreen overleverer i disse dager til Justisdepartementet rapport; Resultatreformen – fase 1 Utredning – distriktsstruktur i politi og lensmannsetaten. Vedlagt var også fire andre rapporter; Utredning om politiets interadministrasjon, utredning bruk av sivil kompetanse, utredning om felles lønns- og regnskapssentral og innkjøpsstrategi for politi- og lensmannsetaten 2011 – 2015.

I det videre arbeidet er det viktig at Justisminister Knut Storberget tar politiske grep på strukturdebatten, først og fremst når det gjelder politidistriktsinndelingen. Der som han ikke gjør det vil det pågå organisasjonsutvikling i hvert enkelt politidistrikt, som sannsynligvis vil føre til forskjellige ordninger fra distrikt til distrikt. Det er vi ikke tjent med.

Jonny Nauste

REDAKTØRENS SPALTE

Betenkelig ekspansjon

Som tidligere omtalt i fagbladet ver-serer det nå en hørings sak om utkast til en egen lov for Statens Innkrevings-sentral. At Innkrevings-sentralen får en egen lov er i og for seg positivt. Men utkastet rommer en del bestemmelser som er høyst diskutabelt. Vi viser i den forbindelse til organisasjonens høringsuttalelse, inn-tatt annet sted i dette nummer. Hovedbegrunnelsen for vår skepsis er først og fremst det alltid tilbake-vendende forhold at Statens Innkrevings-sentral på den ene siden driver ren inkassovirksomhet samtidig som instansen er særnamsmann. Vi skal ikke her gå dypt inn i denne materi-en, men kort fremholde at dette forhold rent prinsipielt selvfølgelig er svært uheldig og bryter med en rekke rettssikkerhetsgarantier for skyld-nerne. Når det nå legges opp til å utvide namsmyndighetskompetansen ytterligere, er det all mulig grunn til å rope et varsko. Det det legges opp til nå gjør at vi helt seriøst må kunne stille spørsmål om ikke også vanlige inkassobyråder og advokater bør kunne opptre som namsmyndighet.

Høringsdokumentet tar etter vår oppfatning alt for lett på de prinsipi-elle sider ved saken og hele proble-matikken burde vært undergitt en langt grundigere behandling. På et eller annet tidspunkt må også hele særnamsmannsproblematikken tas opp til en gjennomgang, og vi er ikke tjent med at det stadig vekk skjer endringer som uthuler og «eter seg innpå» det alminnelige namsmanns-apparatet.

Vansjø Lensmannskontor – En nyskaping

Politilederen har avlagt det nyeste og mest moderne? lensmannskontor et besøk.

Vi hadde samlet alle lensmennene fra de tidligere tre og nå sammenslåtte distriktene Våler, Råde og Rygge Per Tore Fremstad, Kjetil Lunde og Jon Kasper Hermansen til en prat og omvisning.

Vansjø lensmannsdistrikt ble opprettet pr. 01.12.2009. En forholdsvis kort og ryddig omorganiseringsprosess hadde da munnet ut i et unisont ønske om sammenslåing av disse distriktene. Hovedbegrunnelsen fra de tre lensmennene var at det under

Tre fornøyde nåværende og tidligere lensmenn. Kjetil Lunde, John Kasper Hermansen og Per Tore Fremstad.

den gamle ordningen var til dels svært vanskelig å holde kontinuitet i bemanningen og at man ikke var nok «slagkraftig». Ikke minst kom dette til syne ved oppstartingen av «Moss lufthavn Rygge» som kommersiell flyplass. Videre lå en sammenslåing til rette fordi det var svært små geografiske avstander. Et hovedelement i saken var at alle de tre kommunene var positive til en sammenslåing og at kommunene «var med» i prosessen allerede fra starten.

Et nærliggende spørsmål vil være: Hvorfor var ikke en «storsammenslåing» som også inkluderte Moss politistasjon med i

Fort.s. 6

NORGES POLITILEDERLAG

Lensmannsbladet / POLITILEDEREN

Ansv. redaktør: Generalsekretær Svein Stuberg – svein.stuberg@politilederen.no
 Forbundsleder: Jonny Nauste – jonny.nauste@politilederen.no. Mobil 977 35 460
 Utgiver: Norges Politilederlag, Brugt. 19, Oslo. Postboks 9096 Grønland, 0133 Oslo
 Telefon: 23 16 31 50 • Telefax: 23 16 31 55
 E-post: post@politilederen.no • Hjemmeside: www.politilederen.no
 Prod. og annonseansvarlig: Ekås Grafisk. Tlf. 67 07 99 42 • ekaas.grafisk@nokab.no
 Forsidefoto: Løkke bro, Sandvika. (Jonny Nauste).

Lensmann Kjetil Lunde.

Lensmann John Kasper Hermansen.

utredningsarbeidet? Vi får til svar at alternativet nok var diskutert, men ble raskt lagt til side på grunn av motstand fra kommunene.

Vansjø lensmannsdistrikt har i dag ca. 25.000 innbyggere. Kontoret har ca. 50

stillingshjemler og et budsjett på 22 – 23 millioner kroner. Man har ca. 2000 straffesaker og i underkant av 1500 tvangssaker. Kontoret utsteder pass. Kontoret er strategisk plassert ved E 6 i Råde kommune, i kort avstand fra flyplassen.

Ikke alle ansatte har eget kontor. Det er etablert moderne kontorløsninger med et antall arbeidsstasjoner. Dette fungerer utmerket. Det er godt med møterom og teamrom.

Vi har ovenfor fortalt at alle de tre tidligere lensmennene i de sammenslåtte distriktene er samlet til denne praten. Det er i og for seg ikke noen kunst å få til det: Alle tre har fortsatt ved det nye kontoret. Jon Kasper Hermansen som lensmann og driftsenhetsleder, Kjetil Lunde som lensmann og leder for straffesaksseksjonen og Per Tore Fremstad som overbetjent og leder for polititjenesten på Moss lufthavn Rygge. Vi vil her berømme de tre godt voksne lensmennene for at ingen av de har «hoppet av» i forbindelse med omorganiseringen.

Hva er så erfaringene så langt? Det kommer unisont og klart: Det er atskillig mer krevende og utfordrende lederoppgaver enn man så for seg på forhånd og underveis. Og det har vært til dels store omstillingskostnader. På den positive siden vil man bl.a. trekke frem at kontoret nå er i stand til å takle nær sagt alle sakstyper på egen hånd.

Pob Per Tore Fremstad. Alle fotos: Jonny Nauste.

Det kriminalitetsforebyggende råd (KRÅD) i 30 år

Av politistasjonssjef Geir Krogh

Sammen med andre gode kollegaer fra politiet og samarbeidspartnere fikk jeg gleden av å være med å feire 30 års jubileum for KRÅD 21. oktober 2010. Jubileet ble holdt i de ærverdige lokalene Gamle Logen, like ved Akershus festning i Oslo. Rådsleder Odd Einar Dørum og direktør Erik Nadheim hadde sørget for et innholdsrikt program med både et historisk tilbakeblikk og et sterkt fokus på fremtidens utfordringer.

Artikkelforfatter politistasjonssjef Geir Krogh.

Personlig sitter jeg igjen med mange gode inntrykk og ny inspirasjon i mine daglige utfordringer som lokal politileder. Statssekretær i Justisdepartementet, Henriette Westhrin, pekte på SLT-samarbeidet som et eksempel på god samhandling mellom kommune og politi og fremhevet at også Regjeringen arbeider etter prinsippet; «jo før jo bedre». Seksjonssjef Erling Børstad var erstatter for Ingelin Killengreen og satte politiets forebyggende arbeid i et historisk perspektiv. Veldig mye av vårt arbeid har vært og er basert på et sosialt engasjement. Han pekte på at POP-metoden har ført til mer kunnskapsbaserte og systematiske arbeidsformer, men fortsatt er vi avhengig av entusiaster og ildsjeler i det kriminalitetsforebyggende arbeidet. Jeg tenker at dette er riktig, vi er avhengig av personer med engasjement for forebyggende

arbeid. Min jobb som leder er å legge til rette for gode strukturer og innarbeide systemer for kunnskapsbasert arbeid. Rammene for den enkelte medarbeider må imidlertid også ha en regulerende effekt i forhold til graden av engasjement, slik at ikke den enkelte medarbeider tar på seg for stort ansvar og brenner seg ut.

Forfatteren Niels Chr. Geelmuyden gav oss et humoristisk skråblikk på kriminalitetsforebyggende arbeid. Som utenforstående gav han oss en del å tenke på, som for eksempel at en del faktisk tror at kriminalitet lønner seg. Eksempler på dette er tidligere kriminelle som fremstilles som helter og graden av dobbeltmoral blant samfunnsledere. Vi tror faktisk at alt kan kjøpes for penger! Han minnet oss til slutt om gamle sannheter, som at mennesker blir det de blir behandlet

som. Det de unge i dag fremfor alt trenger er aksept og tilhørighet. Jeg tenker at dette er nyttige tanker i hverdagen – det er faktisk veldig viktig hvordan politiet behandler publikum, både i kundemottak og i operative oppdrag på gata. Videre er det nyttig å reflektere over hvordan vi kan bidra til å skape møteplasser og situasjoner hvor ungdom i feresonen kan møtes med aksept og opparbeide tilhørighet til samfunnet.

Assisterende riksadvokat, Knut Kallerud, pekte på utviklingen i samfunnet fra monopol-, via parabol- til nettbarn. Samtidig kan det se ut som om foreldrene har mistet evnen til å oppføre seg som voksne! Høy arbeidsledighet og rus er faktorer som er kriminalitetsdrivende og kombinert med normoppløsning og fravær av voksne går det derfor galt for mange. Han pekte på at selv om forebyg-

ging er viktig er det også svært forebyggende med adekvat straff, særlig for førstegangsforbrytere. Vi må i mye større grad utnytte det første lovbruddet til å forebygge nye straffbare handlinger. Konfliktråd og samfunnstjeneste er gode alternative straffemetoder i så måte. Kallerud fremhevet oppfølgingsteam som et godt tiltak for å følge opp førstegangsforbrytere. Dette er under utprøving i Sola kommune og fikk bl.a. Regjeringens kriminalitetsforebyggende pris i 2010 (<http://krad.no/slt/regjeringens-kriminalitetsforebyggende-pris/prisvinnere-2010>).

Kallerud oppsummerte med at en mer helhetstenkning i politiet og kommune, bedre informasjonsdeling og samhandling, kombinert med utprøving av nye metoder, vil gi bedre resultater.

Tidligere rektor på Politihøgskolen og nå ekspedisjonssjef i Justisdepartementet, Hans Sverre Sjøvold, var utfordret til å reflektere over fremtidens kriminalitetsbilde. Det er som kjent vanskelig å spå, særlig om fremtiden, men Sjøvold hadde mange gode fremtidsrefleksjoner. Han var bl.a. innom avkriminalisering av enkelte forhold innen narkotika- og trafikklovgivningen og om samfunnet må akseptere litt kriminalitet. Den viktigste forberedelsen for fremtidens utfordringer er, etter Sjøvolds mening, robuste og tilpassingsdyktige institusjoner, god kompetanse og et fokus på muligheter for forebygging. Jeg kan ikke si meg uenig i det.

Seniorrådgiver Yngve Carlsson i KS er en god og engasjerende foredragsholder. Han fremhevet også SLT-modellen og den betydning den har hatt for samarbeidet mellom politiet og kommunene. I dag dekkes ca 2/3 av befolkningen i Norge av SLT-modellen, selv om det bare er 166 kommuner som har innført den. Han mente også at modellen har ført til en økning av status for forebyggende arbeid. Den kritiske faktoren i SLT-modellen er SLT-koordinatoren. SLT-arbeidet har ført til en bedre integrasjon mellom kommunene og politiet som for eksempel barnevernsvakt, politiråd, oppfølgingsteam og ikke minst kunnskapsdeling og bedre koordinering. Kommunene og politiet har i dag større mulighet til å påvirke hverandres prioriteringer.

General direktør Paula Miraglia ved International Center for the Prevention of Crime i Montreal gav oss et globalt perspektiv på kriminalitetsforebyggende arbeid. I et nylig internasjonalt forskningsarbeid var det et klart funn at kriminalitetsforebyggende arbeid virker eksplisitt på oppvekstmiljøet. I mange land er det en grunnleggende misstillit mellom myndighetene, herunder mellom politiet og publikum. Globalt jobbes det med nettopp dette og samtidig utnytte mulighetene for å sammenligne «best practice» mellom land. Miraglia avsluttet med at et godt forebyggende arbeid vil føre til at verden blir et bedre sted å bo i, som i mange land betyr økt frihet. For meg, som er vant med å forholde meg til lokale kommuner og typiske norske utfordringer, var det et tankevekkende perspektiv, som inspirerer til ytterligere innsats i det forebyggende arbeidet.

Lederne av Kråds motsats i Danmark og Sverige gav oss en beskrivelse av de ulike landenes forebyggende arbeid. Danskene var opptatt av å evaluere de ulike tiltak og prosjekter og satset mye på foreldrenettverk. Leder av DKR (Det kriminalpræventive råd), Eva Smith, var imidlertid bekymret for den nylige endringen av kriminelle lavalder i Danmark fra 15 til 14 år. I Sverige var generaldirektør Jan Andersson fra Brottsförebyggande rådet (BRA) opptatt av forskning og utvikling.

80–90 % av kommunene i Sverige har innført lokale brottsförebyggande råd og den viktigste oppgaven for BRA var kunnskapsformidling gjennom å gjøre forskningsresultater tilgjengelig for folk flest. Andersson avsluttet med at selv om kriminaliteten blir mer og mer internasjonal er fremtiden lokale løsninger.

Jubileet ble avsluttet med en paneldebatt om organisering av politiet slik at vi sikrer kriminalitetsforebygging i lokalsamfunnet. Inntrykket mitt etter debatten er at det er ulike syn på hva som er en ideell organisering av politiet i forhold til god lokal forebygging. Mange ønsker fortsatt lokalt ansatte lensmannsbetjenter som bor og er aktive i lokalsamfunnet, mens andre erkjente at den tiden er forbi. Den nye generasjonen politibetjenter er opptatt av fritid og vil helst bosette seg på steder de kan være anonyme og kan ha fri fra politirollen. Vi må nok leve med at det er ulike oppfatninger om dette.

Jeg vil gi en stor honnør til KRÅD for et vellykket jubileum med høy kvalitet, gode og kunnskapsrike forelesere i en inspirerende atmosfære.

Les mer om foredragsholderne og resymé av foredragene på Kråds nettsider (<http://krad.no/nyhetsarkiv/335-krad-konferansen-2010-blikk-mot-framtida>).

En dag mottok lensmannen følgende brev:

Her kommer et brev
med føtter av en rev.
Vi tok den i Iglefjell her en dag
uten børs – med bare never.
Det var minst fire – de andre lever.
Hva giver en lensmann for dette slag?

Poesi og skuddpremie

Lensmannen var ikke dårligere enn at han svarte:

For Mikkels fire små nette føtter
som gravet har mellom tre og røtter,
med tretti kroner vi premierer
når De oss kvitteringer returnerer.

Politiet fra 2020!

Politietaten drives ikke optimalt i dag. Det kommer stadig rop om mer penger, men når midlene kommer er det liten fremgang å spore.

statsbudsjettet for inneværende år ble det bevilget 1,3 milliarder kroner til politiet. Resultat: Flere hundre ansatte mister jobben, og nyutdannede venter på jobb. Vi må tenke nytt!

På kort sikt er det tvingende nødvendig med økte bevilgninger, alle nyutdannede SKAL ha jobb, ALLE ledige stillinger i operativ tjeneste MÅ besettes. Moderne kommunikasjonsutstyr og annet nødvendig utstyr MÅ på plass. Det er et paradoks at Norge bygger verdens mest moderne politi i Polen, men dessverre ikke greier å skape et kommuniserende, effektivt politi på hjemmebane. At Norge bygger opp politistyrker i Europa, men bygger det ned hjemme. Det betyr ikke at jeg er imot Norges bidrag i forhold til Schengen- utfordringene, men vi kan ikke overlate til andre land alene å forbygge organisert kriminalitet.

På lang sikt må vi imidlertid tenke nytt. Vi trenger ny struktur i politiet. Slik det er nå får vi mindre og mindre igjen for hver ny krone vi dytter inn. Vi må redusere antallet politidistrikter dramatisk – et sted mellom 5 og 15 regioner vil gi mulighet for mer rasjonell drift. Det som imidlertid er viktig her, er at man sikrer at frigjorte midler, kompetanse og menneskelige ressurser blir synlige for publikum og ikke forsvinner inn på «kontoret». Vi kan også ha betydelig færre operasjonssentraler, Norge har 27, Sverige har 7. I 2010 finnes kommunikasjonsutstyr som kan lede politistyrkene på en sikker og effektiv måte fra et mindre antall sentraler. Sammen med andre grep vil dette effektivisere etaten, skape større spisskompetanse i det enkelte distrikt og det viktigste; få frem mange flere synlige tjenestemenn i gatene. Nye politidistrikt må i mye større grad få operere med frie midler for i større grad å kunne prioritere forebygging og kriminalitetsbe-

kjempelse ut fra «behov», ikke styring fra sentralt hold. Kriminalitetsbilde er forskjellig, da må også politi være fleksibelt, ikke låst.

I vurderingen av politidistriktsinndelingen må lenmannsdistriktene stå sentralt. Vi skal ha en gjennomgang med sikte på å styrke disse og gi utvidet mandat til enkelte i forhold til etterforskning og påtale av saker. Flere 24-timers politiposter under det enkelte lenmannsdistrikt vil også være naturlig slik at man raskere blir operativ og lettere opprettholder synlig tilstedeværelse. I omstruktureringen er det viktig at politiet beholder lokalkunnskapen etaten har opparbeidet seg og som er nødvendig i politiets arbeid.

Ny politistruktur henger også sammen med våre planer for reform i Politihøgskolen. Vi må tenke nytt her også. Skal vi nå målet om 2000 polititjenestemenn pr. 1000 innbygger innen 2020, noe som er meget viktig, må vi åpne for andre inntakskriterier basert på vekslende kompetanse ved inntak. Generalisten er viktig i norsk politi, men jeg er ikke sikker på at denne modellen er like nødvendig til alle oppgaver. Kan vi benytte andre resurser og få mer igjen? Økonomer og revisorer trengs til etterforskning. Trenger disse 3 år ekstra utdanning for å kunne gjøre en god jobb. Enkelte kontorfunksjoner kan også gjøres av sivile med mye kortere utdanning enn tre år. Kan operativt politi patruljere, uten 3 år på PHS? Dette må vi kunne ta debatten på, uten å gå i skyttergravene. I denne sammenheng vil jeg ta fullstendig avstand fra Høyres vurdering av at frivillige sivile skal kunne avlaste politiet.

Ved å innføre moduler på PHS kan vi i mye større grad skreddersy utdannelsen slik at kompetansen på de ulike felter øker. Generalistene skal fortsatt være ryggraden i etaten, men disse må suppleres av annen kompetanse. Norge må, i likhet med resten av Europa, intensivere kampen mot organisert kriminalitet. En sentral, nasjonal enhet må etableres for å koordinere denne innsatsen.

Politiet har ut fra PF de siste 15 år fått tildelt 104 nye oppgaver, uten merkede

Per Sandberg. Leder, Stortingets justiskomite (FrP).

bevilgninger i noen grad. Mange viktige oppgaver, men også oppgaver som enkelt og naturlig kunne vært forvaltet og effektivt av helt andre institusjoner. En politistudie hvor vi gjennomgår politiets fremtidige kjerneoppgaver må rask effektiviseres. Vi må kunne skille på forvaltningsoppgaver og politi. Gjeldsordninger, pass, trafikk kontroll o.s.v.

Alle slike tiltak for å gjøre politiet bedre blir imidlertid fanyttet så lenge det ikke er noen bakdeler med å bli tatt for kriminalitet. Jeg er av den oppfatning at straff skal ha en preventiv effekt for de kriminelle. Slik er det ikke i dag. Fasilitetene i de nyeste fengslene er for gode samtidig som straffene er for korte. Disse faktorer har betydning og det må vi ta inn over oss. Rehabilitering er viktig og denne siden av fengselsoppholdet skal styrkes. Man må imidlertid ikke ha bedre boforhold på cella enn hjemme. Da nytter ikke rehabiliteringen.

Jeg ønsker nytenkning for politiet. Alle, også internt i etaten bør begynne å tenke; hvordan løser vi oppgavene mer hensiktsmessig. Holder vi dette fokuset sammen, er jeg sikker på at politiet vil være mer fornuftig organisert om noen år. Dette vil føre til mer effektiv resursutnyttelse samtidig som tryggheten til den enkelte borger blir bedre. I tillegg vil man møte «privatiseringsiveren» av politiet fra mange på en mye bedre måte.

Tvittrer iveri

Tekst: Lene Bovim

Foto: Anders Jølstad

I september viet Ukeavisen Ledelse bred omtale av politimester Anne Rygh Pedersen ved Telemark politidistrikt for hennes flittige deltakelse på nettsamfunnet Twitter. Hun er en av svært få politiledere som aktivt har tatt i bruk sosiale medier i kommunikasjonen med publikum.

«Det er ikke mange politimestere å finne på Twitter. Politimesteren i Telemark, Anne Rygh Pedersen, er imidlertid en av dem og hun er en temmelig aktiv debattant i nettsamfunnet. En opptelling gjort i en tilfeldig valgt arbeidsuke i august viser at hun sender ut rundt hundre meldinger og kommentarer i løpet av en uke. Meldingene twitres på dagtid, men også hjemmefra sent om kvelden,» skriver Ukeavisen Ledelse.

Telemarks politimester synes det er gøy å twitre, og innrømmer at hun er litt «hekta». Mens politiledere landet over ennå sitter på gjerdet og venter, var Rygh Pedersen en av de aller første lederne i etaten som kastet seg utpå.

– Jeg har hatt akkurat de samme forbeholdene som alle andre, og lurt mye på hva jeg skulle legge ut og hva som ikke burde ut. Det var en lang tenkeprosess i forkant, innrømmer hun.

Liker kommunikasjonsformen

At hun skulle bli en foregangsperson, falt henne ganske naturlig. Hun tilhører den yngre generasjon av politimestere, og er vant til å bruke sosiale medier. Dermed ble det lettere å ta det i bruk i jobbsammenheng også. Dessuten er dette en kommunikasjonsform som passer henne svært godt.

– Det er en hyggelig stemning der ute. Jeg opplever respekt i forhold til temaene

som omtales. Diskusjonene holdes på et saklig nivå, sier Rygh Pedersen.

Politimesteren er svært opptatt av kommunikasjon – den skal være åpen, og det skal kommuniseres tilstrekkelig på alle nivåer. Lokalavisene har vært en viktig kanal for Rygh Pedersen i hennes dialog med lokalbefolkningen. Da de sosiale mediene dukket opp, ble det naturlig også å ta i bruk denne kanalen.

– Politimesterrollen er mye mer enn å være leder for en bedrift med 430 ansatte. I tillegg til å være sjef for mine ansatte, er jeg politimesteren til befolkningen i Telemark. Det handler om å veilede og gi trygghet også til publikum, sier Rygh Pedersen.

Usensurert ut

En av de viktige kommunikasjonsoppgavene som politimester, er etter Rygh Pedersens mening, å greie å avstemme forventningene fra publikum i forhold til hva

politiet skal og har evne til å gjøre. Forventningene til politiet er skyhøye der ute.

– Twitter er en suveren kanal for å gå ut og rette opp og kommentere saker om politiet og politiresurser som debatteres i pressen. Her får vi gå usensurert ut uten å bli avspist med en kort replikk. Vi møter publikum direkte, sier politimesteren engasjert.

Det er mange profesjonelle aktører som bruker Twitter. Mange av dem jobber innen kommunikasjonsbransjen. Å twitre er en fin måte å få oppmerksomhet på.

– Akersgata har mye fokus på det som skjer i hovedstaden. For oss ute i «provinsen» er Twitter en ypperlig kommunikasjonskanal fordi vårt budskap blir fanget opp. En twittermelding er ikke så formell som en pressemelding. Vi har mye informasjon som passer godt inn i en mer uformell form.

Hva slags informasjon, og hvor mye som kan legges ut på Twitter, er i følge Rygh Pedersen mye opp til hver enkelt

ryghpedersen: https://www.politi.no/telemark/Nyhet_9171.xhtml Godt møte i Tokke kommunestyre igår ;Høringsdok. på politistruktur i V-Telemark fins her;-) 5 days ago via web · [Reply](#) · [View Tweet](#)

ryghpedersen: [@ikthelge](#) Neida, Varden gjorde et poeng at jeg heller ikke var blant publikum - men det var jeg, altså;-) Fornøyelige sketsjer. 5 days ago via web · [Reply](#) · [View Tweet](#) · [Show Conversation](#)

ikthelge: [@ryghpedersen](#) der kan du se hvor kjapt jeg leste avisen, trodde du var med jeg :) 5 days ago via TweetDeck · [Reply](#) · [View Tweet](#) · [Show Conversation](#)

jhouge: [@ryghpedersen](#) Politi i barnehager og SFO må være gull verdt for de små. Veldig godt tiltak. Voksenopplæring er dessverre vanskeligere ja.. 6 days ago via HootSuite · [Reply](#) · [View Tweet](#) · [Show Conversation](#)

ryghpedersen: [@jhouge](#) God ide!. Vi er i noen barnehager for tida, men voksne og ungdom er vel kanskje de sløveste [#refleksbruk](#) 6 days ago via web · [Reply](#) · [View Tweet](#) · [Show Conversation](#)

jhouge: [@ryghpedersen](#) - 7-åringen foreslår at [#politiet](#) kjører rundt på mørke høstveier og deler ut refleks 6 days ago via HootSuite · [Reply](#) · [View Tweet](#) · [Show Conversation](#)

ryghpedersen: <http://t.co/EVWlksT> Dette driver vi også med - i dag deltar visepolitimester og fung stabssjef i Atomulykkeøvelse. Forberedt på det meste! 6 days ago via Tweet Button · [Reply](#) · [View Tweet](#)

ryghpedersen: [@ikthelge](#) Ikke jeg heller - men han spilte meg godt ;-) 6 days ago via web · [Reply](#) · [View Tweet](#) · [Show Conversation](#)

politileder å avgjøre. Folk er forskjellige. Ikke alle finner det like naturlig å dele personlige ting. Her må du føle deg frem. Begynn gjerne i det små, og legg bare ut det du er helt trygg på, oppfordrer hun. Det er imidlertid en grei rettesnor å ha i bakhodet at alt som legges ut, må kunne tåle en forside i Dagbladet.

Et hav av muligheter

Hvor mye ressurser den enkelte skal legge i den nye kommunikasjonskanalen, blir også opp til hver enkelt å vurdere. Anne Rygh Pedersen råder politiledere til å ta i bruk ildsjelene sine, kommunikasjonsmedarbeiderne og andre ansatte som har kunnskap om sosiale medier. – Det er viktig at vi i politiet er flinke til å dele kompetanse og erfaringer med hverandre, sier hun.

Det er omtrent bare fantasien som begrenser hva slags informasjon politiet kan legge ut på Twitter. Mulighetene er mange. Den ivrige politimester-twittreren legger ut meldinger om at det er glatt på veiene sammen med en oppfordring til bilistene om å kjøre forsiktig, vi har ingen å miste. Og hun har lagt ut melding hvor hun minner bilistene om at det er mange uerfarne trafikkanter ute på veien

– som kjennetegnes ved heldekkende ryggsekker på ryggen. Slik får hun «standard informasjon» fra politiet til å fremstå som personlige. Meldingene hennes om trafikale ting får alltid bra respons.

Telemark politidistrikt legger ofte ut på Twitter lenker til rapporter og annen informasjon som ligger på politiets nettside.

Rygh Pedersen ser for seg at Twitter kan bli et nyttig verktøy også i bekjempelsen av kriminalitet. Som den gangen hun satt som operasjonsleder i Vestfold politidistrikt da en varebil med møbler ble meldt stjålet. Det var på et tidspunkt hvor NRK sendte lokale distriktssendinger, og Rygh Pedersen ringte redaksjonen og fikk komme på direkten med etterlysning av bilen. Kun få minutter senere fikk de melding om at bilen var observert. På Twitter har man mulighet til å gå direkte ut – døgnet rundt.

Publikum får møte et «helt menneske»

For Anne Rygh Pedersen har det vært naturlig å dele litt av seg selv via sosiale medier. Det faktum at Telemark politidistrikt har en politimester som er bosatt i Tønsberg, har vært gjenstand for omta-

le i Telemarks-avisene. – Det har vært viktig for meg å synliggjøre mitt engasjement for Telemark. Det har jeg gjort ved å legge ut meldinger på Twitter hvor jeg heier på Odd, og hvor jeg viser at jeg følger med og er oppdatert om det som skjer i politidistriktet mitt, sier hun.

Anne Rygh Pedersen twitrer ofte om politihverdagen. Hun synes det er viktig at publikum får være oppdatert på det som skjer.

En kunne forvente at en politimester ville få mye «pepper». – Jeg får stort sett bare positive tilbakemeldinger. Av og til er det en og annen som bare vil kverulere. Jeg har lært meg å blokkere kverulantene, og bruker ikke masse energi på de få som ikke er interessert i å diskutere, men bare vil «herje» med meg, sier hun. Telemarks politimester har brukt Twitter blant annet til å markedsføre politiets syn i forhold til høringsuttalelser, som for eksempel datalagringsdirektivet.

Hun opplever at det er et sug der ute etter informasjon fra politiet. – Jeg har følt meg litt som en ensom svale blant politimestrene, og gleder meg til at det kommer flere på. Interessen for politiet er enorm, og jeg kan kun svare for Telemark politidistrikt. ■

The image shows a screenshot of a Twitter profile for Anne Rygh Pedersen (@ryghpedersen). The profile header includes her name, bio, and statistics: 1,999 tweets, 1,784 followers, and 58 following. Below the header, there is a list of recent tweets, many of which are replies to other users. The tweets are in Norwegian and discuss various topics, including dog training and community responsibility. The background of the profile page is light blue with a red maple leaf graphic on the left side.

Studiebesøk fra Kronofogde-myndigheten i Sverige

Av namsfogd Camilla Lein Damsleth, Asker og Bærum

Namsfogden i Asker og Bærum hadde den 5. og 6. oktober fire medarbeidere hos Kronofogden i Stockholm og Uddevalla på studiebesøk.

Det var Annika Stenberg, kronodirektør og prosesseier for summarisk prosess, Caroline Chatton, enhetsjef summarisk prosess Uddevalla, Anders Brattgård, verksjurist summarisk prosess, Hovedkontoret og Bengt Holmstrøm, rettsutvikler utviklingsprosessen, Hovedkontoret.

Deres formål med studiebesøket var å få en oversikt over hvordan man håndterer inndrivelsesprosessen i Norge, og i tillegg å få høre mer i detalj hvordan vår erfaring med inndrivelse av uimotsagte krav er. Videre var de interessert i å få innblikk i hvordan vårt saksbehandlersystem SVI er bygd opp og ikke minst hvordan SIAN fungerer med SIVERT. Videre var det hele tiden fokus på mulighetene for å effektivisere inndrivelsesprosessen i Sverige.

Når det gjelder Kronofogdemyndighetens organisering vises det til en glimrende artikkel av høgskolelektor Frederik Barth i NPLs Politilederen nr 2 i år. Den gir en oversikt over organiseringen og ikke minst utdanningstilbudet innen sivile gjøremål i Sverige.

Studiebesøket var i stor grad preget av sammenlikninger for bedre å kunne forstå hvordan det er bygget opp henholdsvis her og i Sverige. I Sverige mottar de rundt 1,3 millioner krav fra ulike kreditorer, en saksmengde som øker betydelig hvert år. Til sammenlikning ble det i Norge produsert 218744 utlegg, hvorav 82840 var uimotsagte fakturakrav. De 1,3 millionene «meldes» inn til Kronofogden, som forelegger dem for debitor med mulighet for å komme med innsigelser innen 3 uker. Samtidig må debitor returnere mottakskvittering. I ca halvparten av tilfellene skjer dette og Kronofogden vil da fatte et bindende vedtak på kravets størrelse. Vedtaket returneres til kreditor og det vil være opp til dem om det skal iverksettes videre inndrivelse. Hvis dette gjøres, sendes det til Kronofogden.

Høring – Ny lov om Statens innkrevingsentral

Norges Politilederlags høringsuttalelse til utkast til lov om Statens innkrevingsentral.

«Norges Politilederlag, som organiserer de alminnelige namsmenn (lensmenn, namsfogder og politistasjonssjefer) ønsker å kommentere lovforslaget slik:

Vi ser positivt på at man nå ønsker å få en samlet regulering av Innkrevingsentralens virksomhet i en egen lov.

Innledningsvis vil vi bemerke at det kan se ut som om Finansdepartementet

nå ønsker å utvide Norges største inkasators plattform og virksomhet gjennom bruk av materielle rentebestemmelser og utvidelse av kompetanse til både å kunne etablere utleggstrekk/utleggspant og selv foreta tvangsrealisasjon uten særlig innsyn og kontroll. Å overlate tvangsrealisasjon til kreditors representant er etter vårt syn et klart brudd på vår rettstradisjon og ordningen vil systematisk sette rettsikkerheten i fare.

Innledningsvis vil vi også etterlyse en nærmere konkretisering av begrepene «staten» og «statlige krav». Innkrevingsentralen behandler som kjent i dag krav fra mange ulike virksomheter, herunder aksjeselskaper. Vi etterlyser således en opplisting av hvilke krav SI behandler og angivelse av kompetansen.

Utenrettslig inndrivning og forholdet til inkassoloven

Norges Politilederlag er sterkt kritisk til at man legger opp til at det er Forvaltningsloven som skal regulere den utenrettslige innkrevingsprosessen i saker under SI. Etter vårt syn kan det ikke være tvil om at store deler av Innkrevingsentralens virksomhet må anses som egeninkasso eller fremmedinkasso. Det kan således virke som noe underlig at en så stor virksomhet som driver pengeinnkreving på vegne av andre ikke skal omfattes av inkassolovens regler. Dette er som kjent regler som blant annet klargjør posisjoner og ikke minst ivaretar skyldnerens rettsikkerhet. Vi registrerer at Finansdepartementet antar at det ikke foreligger rettsikkerhetshensyn som tilsier at

Forts. fra forrige side

Studiebesøk fra Kronofogdemyndigheten i Sverige

fogden, som vil ha tett oppfølging av debitor og iverksette lønnstrekk der det er mulighet for det. Dersom det besluttes ytterligere dekning, vil løsøre bli omsatt omgående. *Det svenske inndrivelsessystemet skiller ikke mellom sikrings- og dekningsstadiet.* Det blir direkte dekning så langt det er mulig. I den øvrige halvparten av kravene hvor debitor ikke returnerer mottakskvittering, blir kravene forsøkt forkynt personlig for debitor. Det iverksettes flere forsøk, og dersom en ikke lykkes må juristen hos Kronofogden i hvert tilfelle gjøre en konkret vurdering av om ytterligere forsøk skal gjøres, om kravet skal aksepteres eller om kravet må returneres til kreditor. Det sier seg selv at dette er enormt ressurskrevende. I Norge er ikke dette en aktuell problemstilling, og de viste derfor stor interesse for hvordan vi

håndterer ulike tvangsgrunnlag og ikke minst de uimotsagte fakturakravene.

Til sammenlikning er det Kronofogden som har alt det administrative når det besluttes å legge ned utleggstrekk i lønn. Vi legger store deler av belastningen over til arbeidsgiver, ved at det er den som må sende pengene videre til kreditor. Kronofogden mottar debtors lønn og besørger riktig dividendeutbetaling til kreditorene og resten til debitor. *Det er mao store ulikheter i organiseringen; første mann til mølla-prinsippet versus alle får litt av potten.*

Kronofogden var svært positive til vårt forholdsvis nye saksbehandlersystem. De har selv et system som er modent for utskifting, men det vil innebære for store kostnader til at det kan realiseres nå. De

tar likevel med seg erfaringene i håp om å oppgradere og forbedre dataverktøyet de bruker, slik at det i større grad blir automatiske kontroller og mindre manuell behandling. Ikke minst var SIVERT, vår «vaskefunksjon» av fødsels- og personnummer, noe de ble imponert over. De har ikke noe tilsvarende i Sverige.

I Sverige har de ikke forliksrådsordningen. De fikk anledning til å følge Bærum forliksråd gjennom 4 ulike saker og fikk mulighet til å stille spørsmål mellom møtene. De gav uttrykk for at dette var en god mulighet for partene til å komme til en løsning seg i mellom.

Alt i alt var dette et utbytterikt besøk som åpner opp for refleksjoner i forhold til eget system.

inkassoloven bør gis anvendelse på SI's virksomhet og at hensynet til skyldner blir ivaretatt gjennom lovutkastet samt saksbehandlingsreglene som følger av forvaltningsloven. Et argument for ikke å gi inkassoloven anvendelse er retten til å kreve at skyldner skal dekke kostnader ved eget mislighold. Til dette er å si at det ikke foreligger noen plikt til å kreve betaling og staten/SI står fritt til å avstå fra å kreve erstatning. Henvisningen til standardiserte maksimalsatser kan dermed ikke være noe selvstendig argument for ikke å la inkassolovgivningene komme til anvendelse på den del av SI's virksomhet som i tradisjonell forstand er å anse som inkasso.

Vi mener at heller ikke reglene om inkassobevilling kan anses som et argument for å unnta SI fra inkassolovens regler. Inkassoloven skal ivareta rettsikkerheten for skyldnerne i den innledende fasen av innkrevingen og er ment å skape klare rammer for utenrettslig inndrivning. Norges Politilederlag kan ikke se at det foreligger tungtveiende grunner som tilsier at loven ikke skal gjøres gjeldende for den utenrettslige inndrivning av pengekrav via SI. Vi vil også fremholde at skyldnerens rettsikkerhet ivaretas gjennom formkrav og definerte tidsfrister, som regulerer inndrivingsprosessen. Ved å gjøre inkassolovens kapittel IV gjeldende vil man dessuten få et klart og markert skille mellom den utenrettslige og den rettslige inndrivningen. Dessuten klargjøres på denne måten rolleskillet for SI som kreditor/prosessfullmektig og særnamsmann.

Lempingsadgang

Vi tolker lovforslaget dit hen at det åpnes for at skyldner kan søke om lempning av billighetshensyn. Vi mener imidlertid at det da bør foreligge en *klageadgang*. Dette gjelder særlig faktavurderingene som foretas. Vi er enig i at nærmere regler kan fastsettes av departementet – dette bør skje gjennom *forskrift*. Vi finner det uheldig at bestemmelsen har en så generell utforming at den omfatter alle krav SI har til behandling, også krav fra privat

Det viktigste noen kan arve, er en mulighet.

Mange vet ikke at de kan bidra til at Pablo og andre barn får mulighet til utdanning og et bedre liv. Husk å opplyse om testamentariske gaver til mennesker som ønsker å tilgodese en hjertesak i sitt testamente.

Kontakt oss for mer informasjon på telefon 22 99 09 00.

Redd Barna

www.reddbarna.no

tredjepart. Staten kan dermed gripe inn i et privatrettslig forhold – noe vi mener er uheldig.

Reguleringen i utkastet § 8 gir ikke tilstrekkelig avklaring i forhold til *søknad om gjeldsordning*. Søknad om gjeldsordning kan som kjent være ulike forhold. «Rettslig gjeldsordning» etter gjeldsordningsloven er et alternativ. Et annet alternativ er «utenrettslig gjeldsordning» Det siste er ikke noe presist begrep. Det kan således omfatte et spekter fra saker som alternativt kunne vært behandlet etter gjeldsordningsloven til søknad om ulike betalingsordninger ved forbigående betalingsproblemer med hele eller deler av fordringshavermassen. Utdanningsloven § 14 gir eksempelvis regulering på dette området. Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven har et annet utgangspunkt enn det ensidige fokus på statens interesser som fremgår av for-

slaget til § 8. *Tilsynelatende innebærer § 8 en innsnevring av muligheten for å nå frem med en frivillig gjeldsordning etter gjeldsordningsloven.* Lovgiver oppfordrer til å finne utenrettslige løsninger på betalingsproblemer og at kommunene etablerer rådgivningstjeneste med dette formål. Skatte- og avgiftskravenes særstilling er i dag langt på veg fjernet fra bestemmelsene i gjeldsordningsloven. Det blir da i forhold til utenrettslig eller frivillig gjeldsordning uheldig å utvide med like restriktive regler for samtlige av statens krav samtidig som det appelleres til sosialt ansvar for private fordringshavere.

Tvangsinnsfordring og forholdet til tvangsfullbyrdelsesloven

Generelt vil vi påpeke at Innkrevingsentralens kompetanse varierer fra kravtype til kravtype. I forhold til

enkelte krav har SI således ikke *utleggs-kompetanse*. Det synes nå som om SI skal få mulighet til å avholde utleggsforretninger med både utleggstrekk og utleggspant i forhold til ethvert krav man har fått til innkreving og uavhengig av om SI er tildelt slik kompetanse i særlovgivningen. Det synes ikke å være tatt reservasjon for at det i særlovgivningen skal foreligge utleggshjemmel, jf. tvfbl § 7 – 2 bokstav e. I høringsnotatet er det fremholdt at SI som regel vil ha utleggskompetanse i henhold til lov, men det fremgår ikke klart nok etter vår oppfatning hvordan dette skal være i fremtiden.

Rent prinsipielt er det vår oppfatning at SI's kompetanse reguleres i særlovgivning og ikke i tvangsfullbyrdsloven. En implementering av bestemmelser knyttet til SI i tvangsfullbyrdsloven er i strid med de løsninger som er valgt for andre særnamsmenn – eksempelvis skatteoppkreverne etter skattebetalingsloven og NAV for så vidt gjelder bidragsinnkrevingsloven. I stedet bør det i SI-loven enkelt henvises til hvilke kapitler/bestemmelser i tvangsfullbyrdsloven som gjelder for SI. Det bemerkes i den forbindelse at dette er en lovtgivningsteknikk som benyttes i andre sammenhenger og som er i tråd med et etablert mønster. I det hele tatt skaper utkastets formuleringer og plassering av bestemmelsene på dette området en betydelig usikkerhet i forhold til Innkrevingsentralens kompetanse til å avholde utleggsforretninger.

Vi finner det problematisk at SI etter forslaget vil få en tilnærmet samme status/kompetanse som de alminnelige namsmyndigheter. Forholdet til tvangsfullbyrdsloven § 7 – 2 bokstav f skaper særlige problemer dersom Innkrevingsentralens kompetanse plasseres i tvangsfullbyrdsloven. Utleggsforretning med grunnlag i «skriftstykk» passer etter det vi kan se overhodet ikke i forhold til Innkrevingsentralen. Inndrivelsesprosessen av krav etter § 7 – 2 bokstav f krever en generell skjerping i forhold til rettssikkerheten for skyldner. Ordningen er som kjent etablert for å unngå domstolsbehandling der det

ellers ville vært påkrevd. I en slik sammenheng er det særlig viktig å verne om de direkte og indirekte rettigheter saksøkte har. Dersom dette forslaget blir gjennomført vil skyldnerens rettsvern etter vår oppfatning bli betydelig svekket. Videre vil vi påpeke at tvangsfullbyrdsloven §§ 7 – 6 og 7 – 7 om foreleggelse, varsling og påfølgende behandling i forliksrådet vanskelig kan innpasses i Innkrevingsentralens behandling. Et særlig problem oppstår når det skal avgjøres hvilket forliksråd som skal behandle en sak. Dersom saken skal føres i Mo i Rana vil dette avgjort være til ugunst for saksøkte – med reise over store avstander om man ønsker å møte i egen sak.

Vår konklusjon vil etter dette være at SI ikke gis kompetanse til å opptre som særnamsmann når det gjelder utleggsforretninger med mindre det er fastslått i den enkelte særlov at kravet er tvangsgrunnlag for utlegg. Det bør videre foreligge en klarere avgrensning av hvilke kravstyper SI har kompetanse til å avholde utleggsforretning for. En slik avgrensning må fremgå av loven om SI, og SI bør ikke ha kompetanse til å foreta annet enn lønnstrekk og pant i enkle fordringer.

Tvangsdekning

Det er i lovtkastet foreslått at SI som særnamsmann selv skal kunne gjennomføre tvangsdekning i enkle pengekrav etter tvfbl kap. 10 i alle saker de har til innkreving. Dette vil Norges Politilederslag sterkt gå imot og vil anføre at det vil representere et klart brudd med de rettstradisjoner som har vært rådende etter både tvangsfullbyrdsloven av 1992 og 1915-loven. All tvangsrealisasjon ligger til den alminnelige namsmyndighet og ingen særnamsmenn har hatt anledning til selv å bedrive tvangsrealisasjon. Tvangsrealisasjon omfatter ofte kompliserte pantedrettslige problemer og forholdet til andre kreditorer med pant i samme formuesgode. Det er etter vår oppfatning farlig å undervurdere de juridiske utfordringer ved tvangsdekning i enkle krav. En adgang til selv å forestå tvangsdekning må selvfølgelig også vurderes opp

mot rettssikkerhetsbetraktninger. Vi har allerede påpekt at det ikke finnes noen tradisjon for en slik løsning i Norge. Når kreditor/inkassator både skal gjennomføre en utleggsforretning og senere forestå tvangsdekning, synes det åpenbart at saksøktes rettssikkerhet kan bli skadelidende. Dette synspunkt forsterkes ved at det etter tvangsfullbyrdsloven ikke foreligger klagerett for saksøkte etter at tvangsdekningsforretningen er avsluttet. I det hele tatt mener vi at spørsmålet om en kreditor skal kunne ta hånd om både sikringsstadiet og realisasjonsstadiet åpenbart må gjøres til gjenstand for en langt grundigere utredning enn det som fremgår av dette høringsdokumentet. Vi nevner for ordens skyld at den alminnelige namsmyndighet etter tall vi har innhentet vil spare forsvinnende små ressurser ved en ordning hvor SI selv forestår tvangsdekning.

Konklusjoner

Virkingen og sannsynligvis formålet med lovtkastet synes å peke i retning av at man får et mer gjennomgående skille mellom offentlige krav på den ene siden og private fordringshavere på den annen side. En stor mangel ved det foreliggende høringsdokument er imidlertid etter vår oppfatning mangel på begrunnelse for en slik utvikling. Vi vil også peke på at forslaget burde ha drøftet nærmere skille mellom – alternativt samordning av de statlige særnamsmenn. Vi vil også peke på at man ved vurderingen av lovtkastet må se hen til spørsmålet om publikum har mulighet til å orientere seg om og forstå regelverket. Sett i en større sammenheng blir det her et spørsmål om publikums rettssikkerhet blir ivaretatt i forhold til staten som fordringshaver og om staten på usaklig grunnlag etablerer en bedre posisjon i forhold til innkreving enn private fordringshavere. Det foreliggende forslag kan ikke sies i så måte å representere noen forbedring i forhold til dagens situasjon.»

Vold i nære relasjoner – stor økning i antall saker

Sier det noe om kvaliteten?

Av politioverbetjent Camilla Grimsæth, Felles krimenhets, Vestfold

Med bakgrunn i ny kunnskap – hvordan endringslede i politiet?

Politisk ledelse og overordnet påtalemyndighet har over lengre tid fokusert på saker om vold i nære relasjoner. Det er videre kommet sentrale direktiv der politiet pålegges å prioritere disse sakene og øke kvaliteten. Spesielt kan nevnes Riksadvokatens rundskriv 03/2008. Denne oppmerksomhet har ført til at politiet kan vise til en stor økning i antall saker om vold i nære relasjoner, men sier antallet noe om kvaliteten på sakene?

Politimesteren i Vestfold besluttet i januar 2010 at fagseksjonen/ Felles kriminalenhet skulle analysere samtlige 191 påtaleavgjorte saker om vold i nære relasjoner for 2009. Analysen ble utarbeidet i forhold til sentrale punkt fra Riksadvokatens rundskriv 03/2008, og ble foretatt ved manuell gjennomgang av hver enkelt sak.

Resultatet av analysen viste at de fleste anmeldelsene ble opprettet av patruljene ved bruk av offentlig påtale og at dette arbeidet var av god kvalitet. Videre viste analysen at kvaliteten på etterforskningen av sakene kunne vært bedre, og at rundskrivets krav ikke var implementert godt nok i politidistriktet. Kulturelle forskjeller, måten vi gjør det på «her hos oss» dvs. på de respektive geografiske driftsenhetene, ble tydelige. Noen steder i politidistriktet «snudde man hver stein» i nær samtlige saker, mens andre steder ble det etterforsket i mindre grad.

Politioverbetjent Camilla Grimsæth, Felles krimenhets, Vestfold.. (Foto: Mats Grimsæth.)

Det mest oppsiktsvekkende funnet berørte negativ påtaleavgjørelse. I saker om vold i nære relasjoner er det kjent gjerningsperson i samtlige saker. Like-

vel påviste analysen at 62 % av sakene fikk en negativ påtaleavgjørelse.

Et slikt analysearbeid har i seg selv liten verdi om det ikke etterfølges av til-

tak. Det ble derfor besluttet å nedsette et utviklingsprosjekt om vold i nære relasjoner med en prosjektgruppe som berørte lederfunksjoner innen samtlige nivå i politidistriktet. I tillegg bestemte politimesteren at koordinator for vold i nære relasjoner skulle følge opp hver enkelt sak med driftsenhetene, en følge evaluering.

Det ble valgt en innovativ ledelsesprosess med fokus på problemløsningsmetoden søke – lære. En slik strategisk ledelsesprosess foregår på både individnivå, gruppenivå og organisasjonsnivå. Målet er å utvikle løsninger som gjør det mulig å betjene interessene gjennom ressursgrunnlaget som er tilgjengelig. Den største utfordringen når det gjelder strategisk innovasjon, er av ledelsesmessig karakter hvor kunnskapsutvikling og kunnskapsanvendelse framstår som den store utfordringen.

Videre er tilbakemelding, både positiv og negativ, viktig for å endre arbeidsmåter som ikke er tilfredsstillende slik at man kan utvikle ny kunnskap og kompetanse. En leders oppgaver er å tilrettelegge for ønsket atferd og det er opp til medarbeiderne å tilpasse seg nye retningslinjer. Utfordringen er at det er lederen som beslutter ny kunnskap, men det er den lærende som må lære.

Effekt mål for prosjektet:

Hensikten med prosjektet har vært å heve og sikre kvaliteten på etterforskningen av saker om vold i nære relasjoner.

For politidistriktet vil en slik kvalitetsheving/ sikring medføre bedre ressursutnyttelse og mer helhetlig tilnærming til sakfeltet. Kompetansen innen sakfeltet vil heves slik at politidistriktet leverer bedre etterforskning og god informasjon om andre adekvate hjelpetiltak for impliserte parter. Gjennom prosjektets mål ønsker politidistriktet å ta sin del av samfunnsansvaret for saker om vold i nære relasjoner.

Prosjektet hadde videre fokus på 11 resultatmål og utarbeidet forslag til tiltak som endringer i instruks om vold i nære relasjoner vedrørende oppfølging av fornærmede, bekymringsmelding til barnevernet og føringer av meldinger i politi-

operative systemer (PO), presisering av ansvar og tiltak i planverk PO, etablere rutiner for risikovurdering, utarbeidelse av mal for bekymringsmelding til barnevernet, informasjon om adekvate hjelpetiltak, oppfølging/ etablering av tverretattlig samarbeid samt utarbeidelse av kompetanseplan.

Utfordringen i endring ligger i implementering av tiltak og sees i sammenheng med at organisasjonsendring skjer ved å endre strukturmønstre, organisatoriske prosesser og belønning av ny atferd. Tiltakene i prosjektet forslo ikke strukturelle endringer som f. eks opprettelse av egne etterforskere/ jurister eller sammenslåing av seksjoner. Tiltakene rettet seg om endring av handling innen tildelte rammer og under utarbeidelse av kompetanseplanen ble tiltak rettet mot belønning av ny atferd nedfelt. Videre ble det bestemt at det skal gjennomføres en tilsvarende analyse i siste kvartal 2011.

Utviklingsprosjektet startet i mars 2010 og ble avsluttet i juni samme år. Intensivt arbeid med korte tidsfrister la press på deltakerne, fordelene med dette er opprettholdelse av fokus mens materialet for prosjektet ennå var «ferskvare». Ledelsesoppgavene bestod i ukentlige møter mellom leder og prosjektsekretær, kontinuerlig fokus på strategi mht oppgaveløsning – og fordeling av ansvar.

Rapport om prosjektet ble ferdigstilt i august og presentert for ledergruppen samme måned. Samtlige tiltak ble støttet og neste store oppgave ble i gang: Opprettelse av kompetansegruppe for utarbeidelse av undervisning. Mens utviklingsprosjektet hadde enkeltmøter over 3 måneder, ble det avsatt kort tid til overnevnte oppgave. En intens prosess med valg av målgruppe, ramme for undervisning og faglig innhold ble gjennomført i løpet av 2 dager.

I tiden frem til januar 2011 skal kompetansegruppen faglig oppdatere- og forberede seg til gjennomføring av undervisningen. Det er planlagt et 2 dagers kurs, som skal gjennomføres i flere omganger, hvor siste halvdel av dag 1 er en meget viktig og kritisk fase.

I løpet av 4 undervisningstimer skal følgende delta: Operasjonslederne, skiftlederne, jurister, ordens- og etterforskningsseksjonene. Målet er en felles faglig plattform på hvorfor politiets arbeid i saker om vold i nære relasjoner er viktig. Dette for å synliggjøre politiets ansvar, skadevirkningene og samfunnskostnadene ved å leve med vold i nære relasjoner.

Prosessen er fortsatt i endringsrommet hvor man går fra idé til kultur. Neste fase er implementeringsfasen som i endringsprosesser er den mest viktige. Det er først ved evaluering av denne fasen man ser om endringsprosessen- og ledelsen har nådd sitt mål.

Ved mål om kollektiv læring hvor berørte parter viser en kulturendring, er det som leder viktig å være oppmerksom på følgende: Implementering vil ofte ta mer tid enn planlagt. Uventede utfordringer vil dukke opp underveis. Konkurrerende aktiviteter og kriser kan ta oppmerksomheten fra oppgaven. Opplæring og instruksjon kan ikke være dekkende slik at kompetansen hos de ansatte ikke blir god nok. Er lederen oppmerksom på nevnte risikofaktorer har man større sannsynlighet for å lykkes med implementeringen – altså der hvor selve endringen finner sted.

Målet med hele prosessen er endring av handlinger og med et slikt krevende mål er det viktig å ha delmål underveis. Følgende delmål ble valgt: Selve analysen, utviklingsprosjektet, etablering av kompetansegruppe, opplæring/ kurs, oppfølging av sakene, tilbakemeldinger og ny analyse i 2011.

Sentrale pålegg vedrørende vold i nære relasjoner vil, om de etterfølges, påvirke ressursene i politidistriktene fordi kvalitetskravene krever mer arbeid. Det er et ledelses ansvar å sørge for kompetanseheving, tilbakemelding og tilrettelegging for deling av erfaring og kunnskap. Den viktigste ressursen til politiet er den kunnskap som «sitter mellom ørene» på de ansatte. Denne artikkel beskriver hvordan Vestfold politidistrikt har valgt å prioritere fagfeltet vold i nære relasjoner. ■

«Skolert» nok

Av Lene Bovim

Foto: Politihøgskolen

Den 1. oktober gikk Poltihøgskolens rektor gjennom de fem siste årene, Hans Sverre Sjøvold, over i ny jobb som ekspedisjonssjef for Politiavdelingen i Justisdepartementet. – Det var en spennende mulighet som bød seg, forklarer han om jobbskiftet. «Skolelei» var han ikke!

De overveldende inntrykkene fra avslutningsseremonien er ennå ferske. Hans Sverre Sjøvold er svært rørt over alle lovordene som ble bæret ham den siste arbeidsdagen. Det er tydelig å merke at det Sjøvoldske hjerte fortsatt banker hardt og engasjert for Politihøgskolen. Mest av alt vil han savne menneskene – de dyktige kollegene, de flotte studentene.

Åremålet nærmet seg slutten

– Det er mange som har spurt meg om hvorfor jeg søkte ekspedisjonssjefsstillingen. Det ligger ikke noen spesielle ambisjoner bak. Det var rett og slett en ny og spennende mulighet som dukket opp. Åremålet mitt ved Politihøgskolen ville gått ut til neste år. Å søke om en periode til – sitte 12 år i en så krevende jobb, hadde jeg litt betenkeligheter med, sier Sjøvold.

Hadde han imidlertid valgt å fortsette, ville han med brennende iver tatt fatt på nye, spennende oppgaver som venter Politihøgskolen. Så dukket ekspedisjonssjefstillingen opp. – Her så jeg muligheten til å kunne få brukt meg ganske godt i forhold til de erfaringene jeg har dratt med meg opp gjennom årene, forklarer han.

Sjøvold er ikke helt ukjent i korridorene til Justisdepartementet. Han har

tidligere vært avdelingsdirektør i Politiavdelingen og kjenner departementets arbeidsform.

Allikevel ble jobbskiftet en stor omveltning. – Mye er nytt, og jeg har hendende fulle med å sette meg inn i nye systemer og saksbehandlingsrutiner, vedgår Sjøvold etter to ukers virke i sin nye jobb.

Tempoet er høyt i grensesnittet mot politikken. Den nye ekspedisjonssjefen fikk en pangstart med høring i Stortinget omkring politiets håndtering av den organiserte kriminaliteten som debut. – Nå jobber vi med stortingsmeldingen om organisert kriminalitet, forteller Sjøvold. – Mye arbeid, og et meget viktig dokument for politiet!

Iveren og engasjementet for den nye jobben er allerede tent.

Har satt spor etter seg

Hans Sverre Sjøvold har i løpet av sine fem år som rektor loset Politihøgskolen gjennom flere store prosesser. Han fikk Stavern i sin portefølje, og på rekordkort tid var Justissektorens nye kurs- og øvings-senter oppe å gå med full bemanning.

Etableringen og byggingen av Politihøgskolens utdannings-senter i Kongsvinger kom raskt og effektivt på plass. De vellykkede gjennomføringene av disse viktige milepælene insisterer Sjøvold på å dele æren for med alle de dyktige medarbeiderne ved skolen. – Det er takket være de flinke folkene ved Politihøgskolen at de tunge prosjektene – med de korte fristene vi fikk, er kommet vel i havn, skryter han.

Den aller største utfordringen som rektor, har vært å skaffe etaten mer arbeidskraft. Sjøvold er fornøyd med at det er på plass en helt ny rammeplan for bachelor-utdanningen, og skolen har fått flere ansatte med doktorgrader.

– Jeg synes Politihøgskolen har greid å gå foran i arbeidet med å utvikle et kunnskapsbasert politi. Mitt hovedfokus har vært at skolen skal reflektere etatens kompetansebehov. Det har vært nødvendig å ha frihet til å fronte denne utviklingen og ikke minst ha et kritisk

Hans Sverre Sjøvold.

blikk på etablerte ordninger. Dette har Politidirektoratet gitt rom for, sier Sjøvold fornøyd.

Store utfordringer for etaten

De største utfordringene videre for politiet nå, er etter Sjøvolds mening, å skaffe jobber til de studentene som kommer ut med vitnemål fra Politihøgskolen. Og ikke minst håndteringen av IKT-investeringene.

– Når det gjelder den faglige utviklingen i politiet, er det viktig at etter- og videreutdanningen fortsetter å utvikles, og at vi får mer spesialkompetanse ut i etaten. Jeg anser det som viktig å utvikle master-utdanningen til også å omfatte fagområder som er særlig viktig for politiets metodeutvikling, reflekterer Sjøvold. – Det er også viktig at vi i politiet ser med kritisk blikk på gamle samhandlingsmønstre og arbeidsmåter, legger han raskt til.

Den tidligere rektoren får svært gode skussmål av tidligere kolleger ved politihøgskolen. Sjøvold har ord på seg for å være en omsorgsfull leder, som «ser» sine ansatte.

– Det er svært viktig å løfte fram sine medarbeidere. Det er mange flinke mennesker som må få slippe til. De gode ideene må fram, sier han til med adresse til den som blir hans etterfølger i rektorstolen.

– Ta gode initiativ på alvor. La det gro godt i bønn!

Resultatreformen – aktuell og relevant

Men hva med politi og samfunn i samhandling?

Rune Glomseth, 31.10.10
 Polioverbetjent/høgskolelektor

Resultatreformen

Disse dager er Politidirektoratets rapport om Resultatreformen som er utarbeidet på oppdrag fra Justisdepartementet overlevert departementet. Resultatreformen er oppfattet som en forlengelse av Politireformen. Den kan også forstås som en reaksjon på den ressursbatten som har pågått omkring politiet.

Formålet med reformen er en mer effektiv og målrettet bruk av de ressursene som politiet til enhver tid har tilgjengelig. Det er fire hovedområder som skulle utredes var:

- 1) *Endringer i organisasjonsstrukturen.* Det skulle utredes endringer når det gjelder antall politidistrikter, lensmannsdistrikter og namsmannsstruktur.
- 2) *Bemanning med sikte på å utnytte de samlede ressursene bedre.* Økt bruk av sivilt ansatte i politiet skal vurderes.
- 3) *Arbeidsformer, arbeidsprosesser og saksbehandling.* Det skulle også vurderes en sentralisering av lønns- og regnskapsfunksjonene i etaten. Øvrige interne administrative oppgaver skulle også gjennomgås.
- 4) *Innkjøpsfunksjonen i politiet.* Innkjøp skulle gjennomgås med tanke på effektivisering, et arbeid som er igangsatt.

Hensikten med reformen er utvilsomt både aktuell, relevant og positiv. Men arbeidet har hatt en kort tidsramme, og det har ikke vært særlig synlig i etaten foreløpig. Fokus på og utvikling av flere av de fire hovedområdene vil åpenbart kunne bety effektivisering av politiet og tjenesteleveransen. Noen vil kanskje også hevde at det vil innebære en sentralisering av politiet. De endelige konsekvensene, positive og negative, vil vi først kunne se om noen år etter at reformtiltakene er innført og hatt noe tid til å virke.

Gitt at reformen vil innebære økt effektivitet, vil det i neste omgang vil

bety en videreutvikling av politiets omdømme og øking av borgernes tillit til politiet. Likevel vil jeg etterlyse et tydeligere fokus mot de lokalsamfunn politiet skal arbeide i, der de skal skape trygghet og hindre kriminalitet og der de skal utøve servicebetonte tjenester. Relasjonen politi og samfunns mange ulike aktører er bærebjelken for politiets plass i samfunnet. Dersom reformen også vil bety et fjernere politi, vil en ny utfordring komme til syne. Derfor vil jeg her rette oppmerksomheten relasjonen politi og samfunns mange ulike aktører.

Samhandling

Politi og samfunn i samhandling betyr nettopp det ordene tilsier, samarbeid, kommunikasjon og samhandling mellom politi og ulike samfunnsaktører og institusjoner. På en rekke områder samarbeider og samhandler politiet med det lokalsamfunn det virker i. Det har alltid vært et slikt samarbeid. Omfanget og typen av samhandling har variert fra sted til sted gjerne avhengig av personer, interesser, prioriteringer og nettverk. Det samme gjelder hvilke aktører politiet har samarbeidet med over tid. Kulturen for og tematikken rundt samhandling har også variert. Resultatene av samarbeidet har vært forskjellig. Politi og samfunn i samhandling sett i vid forstand vil trolig være viktig for å lykkes med oppgaver knyttet til opprettholdelse av lov og orden og for å bidra til å skape trygghet og sikkerhet i ulike lokalsamfunn og byer. Trolig vil en slik bred og metodisk samhandling bli stadig mer nødvendig i tiden som kommer.

Ideen om politi og samfunn i samhandling kan på sentralt nivå diskuteres og fylles med innhold og konkretiseres av fagmiljøet ved Politihøgskolen (PHS) og andre, som Politidirektoratet (POD), Justisdepartementet (JD) og andre relevante aktører i og utenfor politiet.

På lokalt nivå kan den konkrete samhandlingen fylles med aktører, innhold og aktiviteter i regi av politimestre og andre

Rune Glomseth.

sentrale politiledere. Temaet har i mange år hatt relevans og aktualitet. Mange steder er den satt ut i praktisk handling. Flere steder fungerer gode samarbeid mellom politiet og andre aktører. Men jeg mener vi kan systematisere dette, intensivere det og gjøre mer ut av det. Jeg tror dette blir viktig å jobbe med samtidig som resultatreformen nå operasjonaliseres og etter hvert implementeres.

Samarbeid, erfaringsdeling og kunnskapsbygging i regi av Politihøgskolen

Politi og samfunn i samhandling kan være en merkelapp som kan brukes på mange sider av politiets arbeid i kontakt med etatens mangeartede omverden landet over. Det kan bli noe som kan være en kime til videreutvikling og samspill mellom politi og samfunn. Dette kan ses både i en praktisk sammenheng og i en mer teoretisk og forskningsmessig sammenheng. Det kan plasseres både i en lokal, en regional og en sentral kontekst. Ideen kan også settes i et internasjonalt perspektiv. Politi og samfunn i samhandling kan lett koples til ideen om kunnskapsbasert politiarbeid. En analytisk og samvirkende tilnærming til samfunnsutfordringer har mye for seg. Grundig og bred kunnskap er ofte det beste grunnlag for beslutninger og valg av relevante tiltak. Det samme gjelder for analyse og evaluering av beslutninger, tiltak og ulike prosjekter.

Det sentrale poenget er at kunnskap, analyse og nettverk kan omsettes i reflektert og koordinert handling som samlet gir god effekt på samfunnet. På sentralt nivå kan POD og JD utfordres til et samarbeid med PHS. Her kan man diskutere og iverksette noen pilotprosjekter som gjør at man kan vinne erfaringer om temaet og samhandling i en utvidet sammenheng, men konsentrert langs noen konkrete definerte spor eller mot noen konkrete temaelementer.

På lokalt nivå bør alle politidistrikter ta en grundig vurdering av mulige samarbeidspartnere og risikoområder i sine distrikter, byer og lokalsamfunn for sammen å finne strategier og relevante tiltak på områder der dette er naturlig.

POD kan vurdere å iverksette et begrenset antall pilotprosjekter i noen politidistrikter for å innhente bred kunnskap om hvordan en slik samhandling foregår, og i hvilket omfang dette skjer. Videre hva det samhandles om og hvem i politiet som samhandler med hvem av eksterne aktører. Her kan det også hentes kunnskap om hva slags resultater som er oppnådd på feltet. I tillegg kan distrikter oppfordres til å komme med ideer og forslag til et utvidet omfang av samhandlingsaktører og kanskje nye og mer aktuell samhandlingstemaer. Likeledes kan de utarbeide en vurdering av mulige effekter av de foreslåtte tiltakene. Etter en periode, kanskje ett eller to år, kan de evalueres av forskere. Slik vil læring og nytte bli et utbytte på noe sikt.

Sideeffekt – bidrag til åpenhet og omdømmebygging

En mulig og realistisk sideeffekt av en konkretisering og videreutvikling av denne ideen som jeg kaller *Politi og samfunn i samhandling* både på lokalt og nasjonalt nivå, kan være at politiets omdømme forsterkes. Vi kjenner nå til at politiet scorer meget høyt på det såkalte offentlige omdømmebarometeret, jfr. Dagens Næringsliv, 29.10.10. Dette er storartet, men vi vet at både omdømme og tillit er størrelser som ikke er vunnet en gang for alle. Den må tilkjempes og vinnes igjen og igjen. Tillit oppfattes ofte som et samfunns lim, smøremiddel og grunnmur. Sett på denne bakgrunn, ser

vi at politiets tillit og etatens omdømme har avgjørende betydning.

En styrking av politi og samfunn i samhandling kan etter min oppfatning ved siden av å levere gode polititjenester være en måte politiledere kan drive omdømmestyling på. Omdømme skapes over tid, og det dannes på grunnlag av oppfatninger i politiets omgivelser i de ulike lokalsamfunn. Den samme dynamikken gjør seg selvsagt også gjeldende på nasjonalt nivå. Brønn og Ihlen (2010) skiller mellom identitet, image og omdømme. De sier at begrepene er nært forbundet med hverandre. De forstår omdømme som omgivelsenes oppfatning av en organisasjon over tid. Her skal jeg kun peke på et perspektiv av omdømme, nemlig kommunikasjon. Her sier Brønn og Ihlen (2010:80) at omdømme defineres som egenskaper ved virksomheten som utvikles ut fra relasjoner som virksomheten har til sine omgivelser. Det sentrale for alle organisasjoner er selvfølgelig å levere gode varer og tjenester. For politiet vil de fleste være enige om at hovedfokus må være å produsere polititjenester som holder god kvalitet og levere denne på en skikkelig måte. Resultatreformene ser jeg som en måte å forsøke å oppnå dette. Kort og noe forenklet kan man si at målsettingen er bedre resultater, økt effektivitet og kvalitet. Slik sett vil omdømme kun være et biprodukt. Men videreutviklingen av samlingen mellom politi og samfunn kan bety økt åpenhet, og dessuten være et potent bidrag i politiets omdømmebygging. De kan medvirke til at den subjektive tryggheten øker og at kriminalitet kan oppklares fordi politiet gjennom disse kontaktene får nyttig informasjon og kunnskap.

Et godt omdømme kan ha en rekke ulike effekter. Det påvirker den tillit en organisasjon har. Få vil være uenig i at politiet er avhengig av tillit, se over. Virksomheter som har et robust omdømme tåler bedre omdømmetrusler og skandaler.

I disse dager preger Treholtsaken media. Den har mange elementer som påvirker omdømmet både til påtalemyndigheten, politiet og domstolen. Sett i en større sammenheng påvirker saken og håndteringen av den både synet på og tilliten til rettsstaten.

Der en virksomhet i utgangspunktet har opparbeidet et robust omdømme og høy grad av tillit, vil negative hendelser innebære mindre skade og tap av omdømme. Et godt omdømme kan også bidra til stolthet og lojalitet blant medarbeidere. Det vil igjen kunne påvirke arbeidsmiljø og resultater. En annen og ikke ubetydelig effekt av et godt, solid og stabilt omdømme er den betydning dette får når det gjelder å kunne rekruttere velkvalifiserte medarbeidere. Og endelig kan man se for seg at et godt omdømme bidrar til positiv mediedekning som i seg selv virker forsterkende på omdømmet.

Noen oppsummerende spørsmål

Både på sentralt og lokalt hold i formelle omgivelser og ikke minst uformelt rundt kaffebordene og i patruljebilene kunne man som en begynnelse diskutere spørsmål knyttet til om politi og samfunn i samhandling, hvilket potensial som kan ligge i det og de mulige effekter dette kan få. Er dette et område som er godt nok analysert og utnyttet i praksis? Det er nærliggende å se sammenhengen med kunnskapsbasert politiarbeid. Det er også nyttig å diskutere dette i sammenheng med resultatreformene og det fokus den har. Kan økt fokus på samhandlingen mellom politi og samfunn også bidra positivt i forhold til intensjonene bak resultatreformene?

Hvordan kan politi og samfunn samhandle bedre og hyppigere? Hvem kan vi samhandle mer og tettere med? Hvordan kan vi samarbeide lokalt og sentral? Hvordan kan vi dele erfaringer med relevante andre parter og videreutvikle oss? Hvordan kan dette bidra til et tryggere samfunn?

Kan PHS se nærmere på dette temaet? Og kanskje kan høgskolen bli en viktig premissleverandør og et sentrum eller en faglig og administrativ node i et nasjonalt og kanskje internasjonalt nettverk. Her kunne man diskutere denne type spørsmål med tanke på faglig utvikling av politivitenskapen, utvikle nettverk nasjonalt og internasjonalt samt å kunne bidra til praktisk anvendelig kunnskap som kan komme til konkret nytte i det norske samfunnet mht kriminalitetsbekjempelse og med gode bidrag for sikre trygghet og sikkerhet i vårt samfunn? ■

Politilederundersøkelsen 2008–2010

En studie av politiledere
og deres oppfatning
om vilkår for ledelse
i politiet

Presentasjon av et utsnitt

Norges Politilederlag, Gardermoen, 16.6.2010

Av Rune Glomseth, Politihøgskolen

Her følger resten av artikkelen om lederundersøkelsen.

Artikkelforfatter Rune Glomseth.

Norske politiledere – prioritet ift ledelsesfunksjon, enkel tabell

	Forventninger	Faktisk bruk av tiden (reell praksis)	Ideell bruk av tiden
Faglig ledelse	3	3	3
Administrativ ledelse	4	1	4
Personalledelse	1	2	2
Strategisk ledelse	2	4	1

Norske politiledere – identitet

Politiledernes lederidentitet	Meget liten betydning	Liten betydning	Noen betydning	Stor betydning	Meget stor betydning	Stor og meget stor betydning sammenslått
Min faglige identitet er viktigst	0.3	4.9	43.5	46.6	4.6	51.2
Min identitet som leder er viktigst	0.6	6.5	26.5	51.1	15.4	66.5
Min identitet som leder og min faglige identitet er like viktige	0.9	5.8	33.1	52.3	7.9	60.2

Norske politiledere – generell tilfredshet

Generell tilfredshet i nåværende jobb i prosent	Kjønn	
	Kvinne	Mann
Meget tilfreds	29.7	29.5
Tilfreds	59.5	54.0
Verken tilfreds eller utilfreds	8.1	12.9
Utilfreds	0.0	3.3
Meget utilfreds	2.7	0,3

Norske politiledere – videre karriere

Kunne du på et tidspunkt tenke deg å fortsette din karriere i en annen type stilling:	Kjønn					
	Kvinne			Mann		
	Ja	Nei	Kanskje	Ja	Nei	Kanskje
I en mer ansvarsfull lederstilling i politiet	39.4	30.3	30.3	39.5	34.9	25.7
I en annen stilling enn lederstilling i politiet	30.0	40.0	30.0	29.9	38.6	31.5
Innenfor et annet fagområde i politiet	45.2	35.5	19.4	28.5	44.3	27.2
I annen type stilling i annen del av offentlig sektor utenfor politiet	30.3	24.2	45.5	24.7	45.7	29.6
I annen type stilling i privat sektor	34.3	25.7	40.0	40.6	29.3	30.1

Glomseth: Politilederundersøkelsen
2008–2010 ©